

[Socialministeren.]

at gaa den Vej, jeg helst vilde: at vende tilbage til den gamle Praksis, men da man paa den anden Side ogsaa fra Oppositionens Side var enig med Regeringen i, at de gældende Regler maaske virkede for skrapt, lykkedes det at opnaa Enighed paa Grundlag af det Lovforslag, jeg her har den Ære at forelægge.

Lovforslaget gaar ud paa, at der med Gyldighed fra 1. April i Aar af Socialministeren skal udsendes den sædvanlige Bekendtgørelse, der indeholder Vejledning med Hensyn til de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i Sygekassen med Ret til Statstilskud. Bekendtgørelsens almindelige Indtægtsgrænser skal efter det nye Forslag fremtidig svare til faglærte Arbejderes Aarsindtægt ved fuld Beskæftigelse og skal fastsættes paa Grundlag af Det statistiske Departements Oplysninger om disse Arbejderes gennemsnitlige Timefortjeneste, saa man derigennem faar et fast Grundlag at gaa ud fra, et Grundlag, der altsaa ganske vist ikke alene bliver Arbejderklassens, men samtlige Befolkningsklassers. Endelig er det tilføjet, at hvor Ægtefæller lever sammen, og den Ægtefælle, der ikke kan betragtes som den egentlige Familieforsøger, har et særligt Erhverv af mere midlertidig Karakter, kan der kun tages Hensyn til den Del af denne Indtægt, der overstiger 200 Kr. aarlig, og tilsvarende Regler gælder, for saa vidt angaar Indtægt, som hjemmenværende, ikke selvstændigt skattepligtige Børn oppebærer ved Arbejde for fremmede. Dette Forslag har man sluttet sig til fra alle Sider. Det er ikke Meningen, at det Forslag skulde staa ud i al Fremtid; det skulde foreløbig gælde indtil 1. April 1933 eller, hvis man forinden maatte blive enig om en anden Ordning, indtil Forslaget om Folkeforsikring maatte blive gennemført.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bækgaard: Det foreliggende Lovforslag er paa en Maade ikke meget omfattende, idet det kun angaar en Del og endda kun en mindre Del af en enkelt Paragraf i Sygekasseloven, nemlig dens § 6. Denne Sygekasselovens § 6, som indeholder Betingelserne for at blive Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, er vokset betydeligt i Omfang, siden vi første Gang vedtog en Sygekasselov, i 1892, og vil ved den Ændring, der her er foreslaaet, vokse yder-

ligere i Omfang. Dette behøver naturligvis ikke at være Udtryk for, at Adgangsbetingelserne skærpes, hvilket heller ikke sker i dette Tilfælde. Den Udvikling, vort Samfund har gennemgaaet, baade økonomisk og paa anden Maade, kan nok retfærdiggøre, at ogsaa disse Bestemmelser undergaar Forandringer og bliver mere detaillerede, at man i det hele taget holder dem i Kontakt med Tidens Krav, og Tiden har vist, at den Støtte, man fra Lovgivningens og Statens Side har ydet de oprindelig paa privat Initiativ oprettede frivillige Sygekasser, er slaaet udmærket an, saa at den allerstørste Part af den ubemidlede Del af Befolkningen er Medlemmer af en Sygekasse. Et Begreb, der har været i høj Grad afgørende som Adgangsbetingelse, er „ubemidlet“. Det har, siden vi vedtog den første Lov, været og er den Dag i Dag Hensigten, at Statens Støtte ydes til ubemidlede. Det er derfor ikke mindst Definitionen eller Fortolkningen af dette Begreb, der har haft Betydning og Interesse. Vi ved alle, at Begrebet „ubemidlet“ i Sygekasselovens Forstand ikke ligger saa særlig lavt, eller med andre Ord, det er som Regel fortolket mildt. Man har baade for Kassernes Skyld, men navnlig for de enkelte Samfundsborgeres Skyld villet gøre det muligt for saa mange som muligt at komme ind i Sygekasser, og derfor er Begrebet „ubemidlet“ ikke taget særlig strengt. Men der maa alligevel være en Grænse, og Grænsedragningen har til Dels været overladt til Administrationen, dog med visse Direktiver i selve Loven, en Form, som sikkert ogsaa er rigtig.

Det foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa at ændre lidt ved disse Direktiver, dog ikke meget. Den enkeltes Indtægt og Formue har stadig været af afgørende Betydning. Man har udregnet visse Maksimumsgrænser i saa Henseende, ligesom man har skelnet mellem forskellige Klasser af Kommuner. Ved den her foreslaaede Ændring sker der ikke nogen Forandring i Klasedelingen, hvorimod der sker nogen Forandring i Grundlaget for Udregning af Maksimalindtægten, og Resultatet af Ændringen vil vel blive, at Maksimumsgrænsen hæves lidt.

Som ogsaa af den højtærede Socialminister omtalt er Forslaget undergaaet nogen Forandring i Folketinget, saaledes at der er opnaaet Tilslutning fra alle Partier til dets Gennemførelse. Det medfører, som sagt, ikke nogen stor Ændring, men det kan dog maaske skabe